

A Rechtbank 's Gravenhage (Hollandia) 2004. április 22-i végzésével a Nederlandse Vereniging Diervoederindustrie Nevedi kontra Productschap Diervoeder ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-194/04. sz. ügy)

(2004/C 179/07)

A Rechtbank 's Gravenhage (Hollandia) 2004. április 22-i végzésével, amely 2004. április 27-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Nederlandse Vereniging Diervoederindustrie Nevedi kontra Productschap Diervoeder ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Rechtbank 's Gravenhage (Hollandia) a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Érvénytelen-e a 2002/2/EK irányelv⁽¹⁾ 1. cikke (1) bekezdésének b) pontja és/vagy az 1. cikk (4) bekezdése, amennyiben százalékok megadásának előírásával módosítja a 79/373/EGK tanácsi irányelv 5c. cikke (2) bekezdésének a) pontját, mert
 - a) jogalapja hiányzik az EK-Szerződés 152. cikke (4) bekezdésének b) pontjában;
 - b) alapvető jogokat sért, mint például a tulajdonhoz és a hivatás szabad gyakorlásához való jogot;
 - c) sérti az arányosság elvét?
- 2) Amennyiben teljesülnek azon feltételek, amelyek alapján egy tagállam bírósága jogosult felfüggeszteni egy közösségi intézmény vitatott intézkedésének alkalmazását – különösen akkor, ha korábban a szóban forgó tagállam bírósága a vitás intézkedés érvényességét érintő kérdést utalt az Európai Bíróság elé –, felfüggeszthetik-e úgyszintén a vitatott intézkedés alkalmazását, bírósági beavatkozás nélkül, más tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai, amíg a Bíróság nem dönt annak érvényességéről?

⁽¹⁾ HL L 63., 2002.3.6., 23. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. április 29-én a Finn Köztársaság ellen benyújtott kereset

(C-195/04. sz. ügy)

(2004/C 179/08)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: K. Wiedner és M. Huttunen, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím:

Luxembourg, 2004. április 29-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Finn Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. állapítsa meg, hogy a Finn Köztársaság nem teljesítette az EK 28. cikke alapján fennálló kötelezettségét, mivel amikor a Senaatti-kiinteistöt közbeszerzési szerződés útján intézményi felhasználás céljából konyhafelszerelést vásárolt, megsértette az EK-Szerződés alapvető rendelkezéseit, különösen a megkülönböztetés-mentesség elvének részét képező átláthatóság követelményét;
2. kötelezze a Finn Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

Annak ellenére, hogy a közbeszerzést szabályozó közösségi irányelvek nem vonatkoznak olyan szerződésekre, amelyek értéke nem éri el ezen irányelvek alkalmazási küszöbértékét, az EK-Szerződés alapvető rendelkezéseit tiszteletben kell tartani, különösen a megkülönböztetés-mentesség elvének részét képező átláthatóság követelményét.

A Bíróság megállapította, hogy habár egyes közbeszerzési szerződések nem tartoznak a közbeszerzési irányelvek hatálya alá, az azokat megkötő ajánlatkérők kötelesek tiszteletben tartani a Szerződés alapvető rendelkezéseit. Habár a közösségi szabályozás értelmében egyes közbeszerzési szerződésekre vonatkozó irányelvekben lefektetett részletes szabályozás nem alkalmazandó a küszöbérték alatti közbeszerzési szerződésekre, ez önmagában még nem jelenti azt, hogy ezek a közbeszerzési szerződések nem tartoznak a közösségi jog hatálya alá.

Az esetjogról egyértelműen kiderül, hogy a közbeszerzést egy ésszerű mértékig nyilvánosságra kell hozni, és hogy ezen átláthatóság követelményének eleget kell tenni, még olyan szerződések esetében is, amelyek becsült értéke a közösségi közbeszerzési irányelvek alkalmazási küszöbértéke alatt marad.

Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. május 4-én az Egyesült Királyság ellen benyújtott kereset

(C-199/04. sz. ügy)

(2004/C 179/09)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Claire-Francoise Durand és Florence Simonetti meghatalmazotti minőségben, Anneli Howard ügyvéd támogatásával, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. május 4-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Egyesült Királyság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága a következő döntés meghozatalát kéri a Bíróságtól:

1. a Bíróság állapítsa meg, hogy Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága nem tett meg minden szükséges intézkedést a 1997. március 3-i 97/11/EK tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ módosított, az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 1985. június 27-i 85/337/EKG tanácsi irányelv⁽²⁾ 2., 3., 4., 5., 6., 8. és 9. cikkének teljes és helyes végrehajtására.
2. kötelezze Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb jogi érvek:

A Bizottság nem vitatja, hogy az Egyesült Királyság elfogadta a szükséges jogszabályokat a 85/337 irányelv és a 97/11 irányelv által bevezetett módosítások végrehajtása céljából. A kérelem azt a módot érinti, ahogyan az Egyesült Királyság hatóságai értelmezik és alkalmazzák a vonatkozó rendelkezéseket. A Bizottság azt állítja, hogy e mód nem biztosítja sem az irányelv eredeti, sem annak módosított változatának nemzeti jogba történő teljes és helyes átültetését.

A Bizottság kérelmében a jogsértés két pontját terjeszti elő, miszerint:

- a) Egyesült Királyság hatóságai a tervek engedélyeztetésénél a „használat módjának jelentős megváltozása” helyi teszt alkalmazásával és a „projekt” szűk értelmezésével kizárják bizonyos projekteket és már működő projektek módosításait az irányelv alkalmazási köréből, amely ahhoz vezet, hogy a környezeti hatásvizsgálati eljárásokat nem alkalmazzák ezekre a projektekre, valamint
- b) az Egyesült Királyság kormánya nem hozta összhangba tervengedélyeztetési és környezetszennyezés-csökkentési eljárásait oly módon, hogy az irányelv 3. és 8. cikke alapján fennálló összes kötelezettségét betartsa.

⁽¹⁾ HL L 73., 1997.3.14., 5. o.

⁽²⁾ HL L 175., 1985.7.5., 40. o.

A Hof van beroep te Antwerpen 2004. április 27-i ítéletével a belga állam – Ministère des Finances kontra N.V. Molenbergnatie ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-201/04. sz. ügy)

(2004/C 179/10)

A Hof van beroep te Antwerpen 2004. április 27-i ítéletével, amely 2004. május 5-én érkezett a Bíróság hivatalához, a belga állam – Ministère des Finances kontra N.V. Molenbergnatie

ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Hof van beroep a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) A Közösségi Vámkódex (a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EKG⁽¹⁾ tanácsi rendelet) 217-232. cikkei, vagyis a VII. címnek („Vámtartozás”) egy 1. szakaszból („A vámtartozás összegének könyvelése és közlése az adóssal” – 217-221. cikkek) és egy 2. szakaszból („A vámösszeg megfizetésének határideje és módja” – 222-232. cikkek) álló 3. fejezetének („A vámtartozás összegének beszedése”) rendelkezései alkalmazandók-e egy olyan, 1994. január 1-je előtt keletkezett vámtartozás beszedésére, amelynek beszedését azonban ezen időpont előtt nem végezték el vagy nem kezdték meg?
- 2) Az első kérdésre adott igenlő válasz esetén, a Közösségi Vámkódex 221. cikke által előírt közlésnek mindenkor a vámtartozás összegének könyvelését követően kell-e történnie, vagyis – másként fogalmazva – a Közösségi Vámkódex 221. cikke által előírt közlést mindenkor meg kell-e előznie a vámtartozás könyvelésének?
- 3) A vámtartozás adóssal annak ellenére történt késedelmes – azaz a Közösségi Vámkódex 221. cikke (3) bekezdése eredeti [a 2000. november 16-i 2700/2000/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 1. cikke 17. pontja általi (2000. december 19-i) felváltását megelőzően hatályban volt] változata szerinti három éves határidő elteltét követő – közlése, hogy a vámhatóságoknak ténylegesen módjában állt ugyanezen határidő alatt meghatározni a jogosan járó vám pontos összegét, a fizetendő vámtartozás beszedésének lehetlenségéhez, avagy a tartozás megszűnéséhez vagy más jogkövetkezményhez vezet-e?
- 4) Kötelesek-e a tagállamok meghatározni a vámtartozás összegének az adóssal való, a Közösségi Vámkódex 221. cikke szerinti, közlésének módjait?

Amennyiben igen, a vámtartozás összegének az adóssal való, a Közösségi Vámkódex 221. cikke szerinti, közlésének módjait meghatározni elmulasztó tagállam hivatkozhat-e arra, hogy az adósnak (a könyvelést követően) kézbesített minden – a vámösszeget megjelölő – irat a vámösszegnek az adóssal a Közösségi Vámkódex 221. cikke szerinti közlésének minősül akkor is, ha ezen irat semmilyen módon nem utal a Közösségi Vámkódex 221. cikkére, és azt sem jelzi, hogy a vámösszegnek az adóssal való közléséről van szó?

⁽¹⁾ HL 1992., L 302., 1. o.